

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - Broj trideset četiri

Jeff Pippenger

2026-01-27

Broj trideset i četiri

Da bi se u pustinji čuo glas, mora postojati pustinja. U srpnju 2023. godine počeo se oglašavati glas koji je utvrđivao da Lav iz plemena Judina tada skida pečat s otkrivenja o samome sebi, kako je izloženo u prvom poglavlju knjige Otkrivenja. Razočaranje na subotu, 18. srpnja 2020., označilo je početak tri i pol dana iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, koji su završili na subotu, 30. prosinca 2023. Te je subote, prvi put od srpnja 2020., Future for America javno govorio na sastanku putem Zooma.

Od toga trenutka nadalje, Otkrivenje Isusa Krista otvaralo se postupno. Započelo je otkrivenjem riječi „istina“, za koju se zatim vidjelo da predstavlja okvir od tri koraka, ocrtan prvom, trinaestom i dvadeset drugom slovom hebrejske abecede, koja, kada se spoje, tvore riječ „istina“. Ta tri koraka, predstavljena u okviru riječi „istina“, bila su stara istina, postavljena u novo okruženje.

Godinama smo pokazivali da su tri stupnja predvorja, Svetinje i Svetinje nad svetinjama bili usporedni s trima djelima Duha Svetoga, dok On u predvorju osvjedočuje za grijeh, u Svetinji očituje pravednost, a u Svetinji nad svetinjama sudi. Utvrdili smo da se ta tri stupnja očituju kroz cijelu Božju Riječ, ali su sva ta razumijevanja, od 2023. godine, bila uvećana okvirom „istine“. Uzimanje stare istine i njezino stavljanje u novi okvir istine jest ono što Krist čini dok postupno skida pečate sa svoje Riječi. „Pustinja“ koja je završila 2023. godine predstavlja proročko „vrijeme svršetka“, kada se jedno proroštvo otpećuje. To je proroštvo Otkrivenje Isusa Krista, koji je „Istina“.

„U vrijeme Spasitelja, Židovi su dragocjene dragulje istine toliko prekrili smećem predaje i bajke da je bilo nemoguće razlikovati istinito od lažnoga. Spasitelj je došao ukloniti smeće praznovjerja i dugo njegovanih zabluda te dragulje Božje riječi postaviti u okvir istine. Što bi Spasitelj učinio kada bi sada došao k nama kao što je došao Židovima? Morao bi obaviti sličan posao uklanjanja smeća predaje i obreda. Židovi su bili silno uznemireni kada je on obavljao to djelo. Izgubili su iz vida izvornu Božju istinu, ali ju je Krist ponovno iznio na vidjelo. Naš je posao osloboditi dragocjene Božje istine od praznovjerja i zablude. Kakvo nam je djelo povjereno u evanđelju!“ Review and Herald, 4. lipnja 1889.

Naš je posao „osloboditi dragocjene Božje istine od praznovjerja i zablude“ te „postaviti dragulje Božje riječi u okvir istine.“ Godine 2023. Gospodin je uveo okvir istine, u strukturi prikazanoj riječju „istina“. Taj okvir predočava „izvorne“ istine „Božje“.

„Prah i ruševine zablude zatrpali su dragocjene dragulje istine, ali Gospodnji radnici mogu otkriti ta blaga, tako da će ih tisuće promatrati s radošću i strahopoštovanjem. Anđeli Božji bit će uz ponizna radnika, dajući milost i božansko prosvjetljenje, i tisuće će biti navedene da

mole s Davidom: 'Otvori mi oči da gledam divote u Zakonu tvojem.' Istine koje su vjekovima bile neviđene i zanemarivane zasjat će iz prosvjetljenih stranica svete Božje riječi. Crkve općenito, koje su čule istinu, odbile je i pogazile, činit će još bezbožnije; ali 'mudri', oni koji su poštteni, razumjet će. Knjiga je otvorena, i riječi Božje dopiru do srca onih koji žele upoznati njegovu volju. Na snažan poklič anđela s neba koji se pridružuje trećemu anđelu, tisuće će se probuditi iz obamrlosti koja je vjekovima držala svijet, i vidjet će ljepotu i vrijednost istine.“ Review and Herald, 15. prosinca 1885.

„Gospodnji radnici” koji su „mudri” i „poštteni” „razumjet će” te će „otkriti” „blaga, tako da će ih tisuće promatrati s užitkom i strahopoštovanjem.” Na žalost laodicejskog adventizma, nisu oni ti koji se bude iz svoje obamrlosti na glasni poklič trećega anđela, jer to je nedjeljni zakon, a to je za adventizam mnogo prekasno da se probudi. Radnici jedanaestoga sata bude se iz svoje „obamrlosti” „na glasni poklič anđela koji se pridružuje trećemu anđelu” pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Od 2024. godine „istine koje su vjekovima bile neviđene i zanemarene” plamtjele su „sa sjajem s prosvjetljenih stranica Božje svete riječi.”

U Izaiji 22,22 Elijakimu se daje ključ, a u Mateju 16 Petru se daju ključevi kraljevstva.

I metnut ću mu na pleća ključ doma Davidova: kad on otvori, nitko neće zatvoriti, a kad on zatvori, nitko neće otvoriti. Izaija 22,22.

„ključ” se daje Filadelfiji, jer je to jedino drugo mjesto u Svetome pismu gdje se spominje ključ otvaranja i zatvaranja.

I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Onaj koji je svet, koji je istinit, koji ima ključ Davidov, koji otvara i nitko ne zatvara; i zatvara i nitko ne otvara: Znam tvoja djela. Evo, postavio sam pred tobom otvorena vrata, i nitko ih ne može zatvoriti, jer imaš malo snage, i održao si moju riječ, i nisi zanijekao moje ime. Otkrivenje 3:7, 8.

U posljednjem susretu sa cjepidlačavim Židovima, Krist je postavio pitanje na koje Židovi nisu mogli odgovoriti.

Dok su se farizeji bili okupili, Isus ih upita govoreći: Što mislite o Kristu? Čiji je on sin? Rekoše mu: Sin Davidov. Reče im: Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom govoreći: Gospodin reče Gospodinu mojemu: Sjedi mi zdesna, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim? Ako ga, dakle, David naziva Gospodinom, kako mu je sin?

I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi; niti se itko od toga dana usudio više mu postaviti ikakvo pitanje. Matej 22,41–46.

Židovi nisu bili kadri razumjeti proročki odnos između Davida i Krista, jer su im nedostajali proročki ključevi za razumijevanje biblijskog jezika retka na redak. Krist je svoje ophođenje sa Židovima završio ukazujući da se njihova sljepoća temeljila na njihovoj nesposobnosti da ispravno razdijele riječ istine. Istaknuo je da, kad bi razumjeli Mojsija, razumjeli bi i Krista, ali oni nisu razumjeli Pisma za koja su tvrdili da ih podupiru i brane.

„Ključ“ „doma Davidova“ bio je dan mileritima, koji su bili filadelfijska crkva. Taj je „ključ“ bio reformski pokret koji je bio predložen otvorenim i zatvorenim vratima. Od 1798. do 1863. mileritski je pokret prelazio iz iskustva Filadelfije u iskustvo Laodiceje, dok je istodobno prelazio iz pokreta u crkvu. Vrata su se otvorila i vrata su se zatvorila 19. travnja 1844., kao što su se vrata otvorila i vrata zatvorila 22. listopada 1844., kao što su se vrata otvorila i vrata zatvorila 1863.

Elijakim je imao ključ, ali Petru su bili dani „ključevi“. Ključ u jednini bio je zatvorena vrata iz 1844. godine.

„Predmet svetišta bio je ključ koji je otključao tajnu razočaranja iz 1844. godine. On je otvorio pogled na cjelovit sustav istine, povezan i skladan, pokazujući da je Božja ruka vodila veliki adventni pokret i otkrivajući sadašnju dužnost time što je iznio na vidjelo položaj i djelo Njegova naroda.“ The Great Controversy, 423.

Predmet Svetišta bio je ključ koji je otključao zatvorena vrata 1844. godine, ali i Petru su dani ključevi kraljevstva.

A Isus odgovori i reče mu: Blago tebi, Simone Barjona, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima. A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovoj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati. I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga; i što god svezеш na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima. Matej 16:17–19.

Redak po redak, Filadelfiji, posljednjoj saveznoj zaručnici kako ju predstavlja Petar, dan je ključ doma Davidova kao i ključevi kraljevstva nebeskoga. Ključ doma Davidova posljednja je tema o kojoj je Isus raspravljao s farizejima.

A dok su farizeji bili sabrani zajedno, Isus ih upita govoreći: Što mislite o Kristu? Čiji je on sin? Rekoše mu: Sin Davidov. On im reče: Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, govoreći: Gospodin reče Gospodinu mojemu: Sjedi meni zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim? Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?

I nitko mu ne mogao odgovoriti ni riječju; niti se itko od toga dana usudi više postaviti mu pitanje. Matej 22,41–46.

Tema Davida i njegova Gospodina upravo je ondje gdje Petar započinje na Pedesetnicu u gornjoj sobi o trećoj uri. Tema koja je zatvorila vrata svakog daljnjeg dijaloga između farizeja i Krista ključ je kojim je Petar otvorio vrata gornje sobe na Pedesetnicu.

Jer David nije uzašao na nebesa, nego sam kaže: Gospodin reče Gospodinu mojemu: Sjedi mi zdesna, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim. Zato neka sav dom Izraelov pouzdano zna da je Bog učinio i Gospodinom i Kristom toga istoga Isusa kojega ste vi razapeli.

Kad su to čuli, probodeni u srcu, rekoše Petru i ostalim apostolima: Ljudi i braćo, što nam je činiti?

Tada im Petar reče: Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga. Jer obećanje je za vas i za djecu vašu i za sve koji su daleko, za sve koje god pozove Gospodin Bog naš. I mnogim ih je drugim riječima svjedočio i opominjao govoreći: Spasite se od ovoga izopačenoga naraštaja. Tada se krstise oni koji rado primiše njegovu riječ; i toga se dana pridruži oko tri tisuće duša. Djela 2:34–41.

Petar je imao ključeve da sveže ili razriješi, a kada je to činio, nebo je bilo u suglasju s Petrovim djelovanjem. Petar predstavlja božanstvo i čovječstvo koji zajedno djeluju kako bi otpečatili istine Božje Riječi. Kada su te istine otpečaćene, prikazane su kao znanje.

„Ključ spoznaje u Kristovo doba bio je oduzet od onih koji su ga trebali držati kako bi njime otključali riznicu mudrosti u starozavjetnim Pismima. Rabini i učitelji praktički su zatvorili kraljevstvo nebesko pred siromašnima i nevoljnim te ih ostavili da propadnu. U svojim govorima Krist nije iznosio pred njih mnogo toga odjednom, da ne bi zbunio njihove umove. Svaku je točku iznosio jasno i razgovijetno. Nije prezirao ponavljanje starih i poznatih istina iz proroštava ako bi one služile Njegovoj namjeri da usadi određene misli.“

„Krist je bio začetnik svih drevnih dragulja istine. Djelovanjem neprijatelja te su istine bile pomaknute sa svoga mjesta. Bile su odvojene od svojega pravoga položaja i stavljene u okvir zablude. Kristovo je djelo bilo ponovno uskladiti i utvrditi dragocjene dragulje u okviru istine. Načela istine koja je On sam dao da blagoslove svijet bila su, po Sotoninu djelovanju, pokopana i naizgled su iščeznula. Krist ih je izbavio iz ruševina zablude, dao im novu, životnu snagu i zapovjedio im da sjaje kao dragocjeni dragulji i da ostanu postojani zauvijek.“

„Sam Krist mogao je upotrijebiti bilo koju od tih starih istina, a da nije posudio ni najsitniju česticu, jer ih je sve On bio izvorno dao. On ih je utisnuo u umove i misli svakoga naraštaja, a kada je došao na naš svijet, preuredio je i oživio istine koje su postale mrtve, učinivši ih snažnijima na dobrobit budućih naraštaja. Isus Krist imao je moć izbaviti istine iz ruševina i ponovno ih dati svijetu s više nego njihovom izvornom svježinom i snagom.“ Manuscript Releases, svezak 13, 240, 241.

Petrovi ključevi bili su da vežu i da razrješuju, a Petar predstavlja posljednju kršćansku nevjestu, koja su sto četrdeset i četiri tisuće. Petrova poruka vezivanja, predstavljena u svjedočanstvu sto četrdeset i četiri tisuće, jest pečaćenje. Petrova poruka razrješivanja u svjedočanstvu sto četrdeset i četiri tisuće jest islam trećega jaoja.

„Zatim sam ugledala trećega anđela. Moj me prateći anđeo reče: ‘Strašno je njegovo djelo. Silno je njegovo poslanje. On je anđeo koji treba odvojiti pšenicu od kukolja te zapečatiti, ili svezati, pšenicu za nebesku žitnicu. Te bi stvari trebale zaokupiti sav um, svu pozornost.’“ Early Writings, 119.

Pšenica koja je svezana predstavljena je prinosom od prvina pšenice na Pedesetnicu, koji bi kao žrtva prikaznica predstavljao podizanje stijega stotinu četrdeset i četiri tisuće. Zapečaćenje Božjega naroda Petrova je unutarnja poruka, koja se odvija tijekom povijesti islama trećega jaoja, koji se postupno odrješuje od 11. rujna nadalje.

I nakon toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri kraja zemlje, zadržavajući četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne puše ni na zemlju, ni na more, ni na ijedno drvo. I vidjeh drugoga anđela gdje uzlazi od istoka, imajući pečat Boga živoga; i povika snažnim glasom četirima anđelima, kojima bijaše dano da naude zemlji i moru, govoreći: Ne naudite ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na njihovim čelima. Otkrivenje 7,1–3.

Ta četiri vjetra, koja su bila obuzdana tijekom zapečaćivanja Božjeg naroda, bila su puštena 11. rujna, a zatim obuzdana po Georgeu Bushu mlađem. Petrova vanjska poruka jest islam, a popuštanje i obuzdavanje islama vanjska je poruka koja se provlači kroz vrijeme zapečaćivanja. Petrova je ljudskost povezana s božanstvom, jer ključevi koji su mu dani predstavljaju suglasnost između neba i zemlje.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.

„Tama Zloga obavlja one koji zanemaruju molitvu. Tihi šapati neprijateljevih kušnji mame ih na grijeh; a sve je to zato što se ne služe prednostima koje im je Bog dao božanskom ustanovom molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božje oklijevali moliti se, kad je molitva ključ u ruci vjere kojim se otključava nebeska riznica, gdje su pohranjena bezgranična bogatstva Svemoći? Bez neprestane molitve i budna straženja u opasnosti smo da postanemo nemarni i da skrenemo s pravoga puta. Protivnik neprestano nastoji zapriječiti put k prijestolju milosti, da usrdnim vapajem i vjerom ne bismo zadobili milost i silu da se odupremo kušnji.“

„Postoje određeni uvjeti pod kojima možemo očekivati da će Bog čuti i uslišati naše molitve. Jedan od prvih među njima jest da osjećamo svoju potrebu za pomoći od Njega. On je obećao: ‘Jer ću izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju.’ Izaija 44:3. Oni koji gladuju i žedaju za pravednošću, koji čeznu za Bogom, mogu biti sigurni da će se nasititi. Srce mora biti otvoreno utjecaju Duha, inače se Božji blagoslov ne može primiti.“

„Naša velika potreba sama je po sebi dokaz i najrječitije zagovara u našu korist. Ali Gospodina treba tražiti da nam to učini. On kaže: ‘Išтите, i dat će vam se.’ A ‘Onaj koji nije poštedio vlastitoga Sina, nego ga je predao za sve nas, kako nam s njime neće i sve darovati?’ Matej 7,7; Rimljanima 8,32.“

„Ako u svojim srcima gledamo na bezakonje, ako se držimo bilo kojega poznatog grijeha, Gospod nas neće uslišiti; ali molitva pokajničke, skrušene duše uvijek je prihvaćena. Kada se isprave sva poznata zla, možemo vjerovati da će Bog odgovoriti na naše molbe. Naša nas vlastita zasluga nikada neće preporučiti Božjoj naklonosti; spasit će nas dostojnost Isusa, Njegova će nas krv očistiti; ipak, imamo zadaću izvršiti ispunjavajući uvjete prihvaćanja.“

„Drugi element ustrajne molitve jest vjera. ‘A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji pristupa Bogu mora vjerovati da On jest i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže.’ Hebrejima 11,6. Isus je rekao svojim učenicima: ‘Sve što god zaželite, moleći se, vjerujte da primete, i bit će vam.’ Marko 11,24. Uzimamo li Ga za riječ?” Put Kristu, 94–96.

„Ovdje je pouka za mlade ljude koji tvrde da su Božji sluge, da nose Njegovu poruku, a uzvišeni su u vlastitoj procjeni. U svojem iskustvu ne mogu pratiti ništa osobito, kao što je mogao Ilija, pa ipak se osjećaju iznad obavljanja dužnosti koje im se čine služinskim. Neće sići

sa svoga službeničkog dostojanstva da obave potrebnu službu, bojeći se da bi time obavljali posao sluge. Svi takvi trebaju učiti iz Ilijina primjera. Njegova je riječ na tri godine zaključala nebeske riznice, rosu i kišu, od zemlje. Samo je njegova riječ bila ključ za otključavanje neba i dovodenje kišnih pljuskova. Bog ga je počastio dok je, u prisutnosti kralja i tisuća Izraelaca, uznosio svoju jednostavnu molitvu, kao odgovor na koju je oganj s neba sijevnuo i zapalio vatru na žrtvenom oltaru. Njegova je ruka izvršila Božji sud usmrтивši osamsto pedeset Baalovih svećenika; pa ipak, nakon iscrpljujućega rada i najsajnije pobjede toga dana, onaj koji je mogao dovesti oblake i kišu i oganj s neba bio je spreman izvršiti službu sluge i trčati pred Ahabovim kolima u tami, na vjetru i kiši, da posluži vladaru kojega se nije bojao ukoriti u lice zbog njegovih grijeha i zločina. Kralj je prošao unutar vrata. Ilija se ogrnuo svojim plaštem i legao na голу zemlju.” Testimonies, volume 3, 287.